

Bán Bálint

színművész

1990-ben születtem Budapesten. Édesapám révén gyerekkoromtól kezdve betekintést nyerhettem a kulisszák mögé, de csak később tizenhat-hét évesen mertem magamnak bevallani a színházcsinálás iránti vágyaimat. Rögtön érettségi után felvettek a Színház- és Filmművészeti Egyetemre, ahol 5 olyan évet tölthettem el, ami örökre belevéste magát minden porcikámba. Ez alatt a felejthetetlenül boldog és egyszerre ember próbáló időszak alatt, olyan páratlan tehetségű szakemberektől tanulhattam, gondolkodásról, világlátásról, mint Babarczy László, Zsámbéki Gábor, Horváth Csaba, Ladányi Andrea, Molnár Piroska, vagy osztályfőnököm, Zsótér Sándor.

A színház világában - először az egyetemen, majd később kőszínházaknál, és alternatív társulatoknál - magamra leltem. Mindig is kíváncsi természetű voltam, és azt tapasztaltam, hogy csak azt tudtam megtanulni, ami igazán érdekelt. Az előadóművészet legtöbb formája számomra ilyen. 6 éves koromtól versenysportoltam, ami egyfajta maximalizmust, összpontosítást, és fegyelmet tanított. Az egyetemi évek alatt is arra törekedtem, hogy időt és energiát nem spórolva minél több munkában, minél többféleképpen kipróbálhassam magam. Minden munkát lehetőségként fogok fel, ahol értékes tapasztalatokkal bővíthetem a már meglévőket.

Azért választottam a színházat, mert már az első szárnypróbálgatások alkalmával is forrásba hozta a véretem. Harmad éves koromban nyílt alkalmam először igazi színházi közönség elé állni. Zsótér Sándor rendezésében vehettem át Beaumarchais: Figaró házasságában Cherubinó szerepét a Maladype színházi társulatnál. Fél évre rá, bekerültem a Katona József Színházba, ahová Máté Gábor hívott, hogy töltssem ott a szakmai gyakorlatomat. Két évet tölthettem el a Katonában, de belepillanthattam a Nemzeti Színház életébe is, a Kabaré című előadással, amit Alföldi Róbert rendezett az osztályomnak. Összesítve a látottakat, lenyűgözött az a szakmai elkötelezettség, szellemi

éberség és fizikai készenlét, ami egy színésznek egy életen át fegyvertárát képezi. Ez egy életforma, egy élethosszig tartó tanulás. Szeretnék minél többet látni, megismerni, tanulni.

Számomra a program egy újabb lehetőség, hogy új kapcsolatokat építhessek, olyan emberekkel ismerkedhessek meg, akikkel talán soha nem tudtunk volna kommunikációs csatornát létesíteni, új aspektusokkal találkozhatnék, és így tágíthatnám a sajátomat.

Végtelenül hálás vagyok volt tanáromnak, Molnár Piroskának, hogy az egyetemi évek alatt bízott bennem, bátorított, minden helyzetben felnőttként kezelt, a hibáimra felhívta a figyelmem, és a diploma után mindig, mint kollégájával beszélt velem, bármilyen témában. Hatalmas megtiszteltetés, hogy most ajánlásával nyerhetek lehetőséget arra, hogy bekerüljek a mentorprogramba, és aktívan tegyek azért, amit fontosnak tartok.

Köszönöm a bizalmat.

Szerepek, amik meghatározták a színházi létezésemet:

- Dosztojevszkij: Bűn és Bűnhődés/Razumihin (r.: Fehér Balázs Benő, Jurányi, 2011)
- Brian Friel: Hitgyógyász/Teddy (r.: Fehér Balázs Benő, SZFE, 2012)
- Ivanyos Ambrus: Droszt/Szőke taxis (r.: Radnai Márk, Átrium, 2013)
- Kerékgyártó István: Rükverc/ifj. Vidra Zsolt (r.: Máté Gábor, Katona József Színház, 2013)
- Schiller: Ármány és szerelem/Ferdinánd (r.: Berzsenyi Ádám, Budaörsi Latinovits Színház, 2014)
- Boris Vian: Tajtékos napok/Colin (r.: Fehér Balázs Benő, SZFE, 2014)
- McDonagh: A nagy kézrablás/Toby (r.: Radnai Márk, Thália, 2016)